

عنوان مقاله:

پذیرفتنی یا نپذیرفتنی بودن غلو صالح بن سهل، یکی از راویان شیعه

محل انتشار:

فصلنامه علوم حدیث، دوره 25، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

سیده سکینه موسوی - دانشجوی دکتری علوم و قرآن و حدیث دانشگاه

محمد مهدی تقدیسی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد واحد شهر ری

سیده فاطمه حسینی میرصفی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد واحد شهر ری

خلاصه مقاله:

پدیده غلو و تسامح در نقل از غالیان و افراد متهم به غلو به عنوان یکی از عواملی که اعتبار احادیث شیعی را تهدید می‌کند، مطرح شده است. صالح بن سهل از جمله راویان احادیث شیعه است که از سوی برخی رجالین، غالی معرفی شده است؛ در حالی که برخی دیگر او را بری از غلو و از یاران میانه رو امام ۷ و در بالاترین درجه حُسن دانسته‌اند. همسو بودن احادیث موجود این راوی با باورهای امامیه و نیز وجود روایات منافی با غلو در میان آن‌ها مؤید دیدگاه دوم است. از آنجا که مستند ما روایات موجود صالح بن سهل در تفاسیر روایی شیعه است و بر اساس این مستندات، روایتی که دال بر غلو باشد، وجود ندارد، می‌توان گفت نسبت دادن غلو به این راوی بنا بر اتهامی است که صحیح به نظر نمی‌رسد و استفاده از این روایات - که او در سلسله روایانش قرار گرفته - بلامانع است.

کلمات کلیدی:

راویان، غلو، اتهام، شیعه، صالح بن سهل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1168197>

